

HET WIEROOKALTAAR (1) in het Heiligdom van de Tabernakel hjms

Geliefde broeders en zusters, in onze studieresie over het oude Israëlitische Tabernakel-complex zijn we al weer aanbeland bij het laatste van de drie objecten in het Heiligdom, namelijk het gouden Reukofferaltaar. Het Reukofferaltaar wordt vaak ook het Wierookaltaar genoemd.

U weet inmiddels dat het Heiligdom in geestelijke zin verwijst naar onze heiligmaking. De drie objecten in dit Heiligdom verwijzen naar de drie aspecten, die niet los te denken zijn van onze heiligmaking. Zo verwijst de gouden Tafel der Toonbroden naar onze gemeenschap met Jezus, het Woord van God, Die als levend Brood uit de hemel neerdaalde. De gouden Kandelaar verwijst naar onze lichtverspreiding (ons getuigenisleven) en onze vruchtdracht voor Jezus. Het derde object, het gouden Wierookaltaar, verwijst naar ons gebedsleven. Op dit altaar werden immers continue specerijen verbrand, opdat hun aangename geur de troon van God in de hemel zou bereiken.

God had verordeneerd dat het Wierookaltaar vlak voor het Voorhangsel, de toegang tot het Allerheiligdom waar Hij troonde, moest worden geplaatst. Het Wierookaltaar is daarmee dan ook op voorhand één van de belangrijkste objecten in de Tabernakel. In het verloop van deze studie zal u duidelijk worden waarom!

Het is mijn verlangen dat deze studies u en mij zullen brengen tot een intensere gebedsgemeenschap aan de voeten van onze dierbare Heiland, Jezus Christus.

In het verloop van deze vijfdelige studie zal het volgende achtereenvolgens aan bod komen:

- Deel 1 *Een eerste indruk van het Wierookaltaar*
De geestelijke betekenis van het Wierookaltaar
De plaats van het Wierookaltaar
- Deel 2 *Het materiaal van het Wierookaltaar*
De afmetingen van het Wierookaltaar
De gouden krans aan het Wierookaltaar
De twee gouden handbomen aan het Wierookaltaar
- Deel 3 *De vier hoornen aan het Wierookaltaar*
Eenmaal per jaar werd over de hoornen verzoening gedaan
- Deel 4 *Het door God aangewezen reukwerk*
Onacceptabel reukwerk
- Deel 5 *Mirresap*
Oniche
Galban
Wierook
Tot slot

Een eerste indruk van het Wierookaltaar

Broeders en zusters, ik wil graag beginnen met het lezen van enkele relevante schriftgedeelten over het Wierookaltaar. Allereerst God's opdracht voor de vervaardiging van dit altaar. Ex. 30:1-10 – "1 Gij zult ook een reukaltaar des reukwerks maken; van sittimhout zult gij het maken. 2 Een el zal zijn lengte zijn, en een el zijn breedte, vierkant zal het zijn, maar twee ellen deszelfs hoogte; uit hetzelfde zullen zijn hoornen zijn. 3 En gij zult het met louter goud overtrekken, zijn dak (NB, d.i. de top van het altaar) en deszelfs wanden rondom, als ook zijn hoornen; en gij zult het een gouden krans rondom maken. 4 Gij zult ook twee gouden ringen

daaraan maken, onder zijn krans; aan zijn twee zijden zult gij dezelve maken, aan zijn beide zijden; en zij zullen zijn tot plaatsen voor de handbomen, dat men het daarmede drage. 5 De draagbomen nu zult gij van sittimhout maken, en gij zult die met goud overtrekken. 6 En gij zult het zetten voor den voorhang, die voor de ark der getuigenis zijn zal; voor het verzoendeksel, hetwelk zijn zal boven de getuigenis, waarheen Ik met u samenkomen zal. 7 En Aäron zal daarop aansteken welriekende specerijen; allen morgen, als hij de lampen wel zal toegericht hebben, zal hij dezelve aansteken. 8 En als Aäron de lampen aansteken zal, tussen de twee avonden, zal hij dat aansteken; het zal een gedurig reukwerk zijn, voor het aangezicht des HEEREN, bij uw geslachten. 9 Gij zult geen vreemd reukwerk op hetzelfde aansteken, noch brandoffer, noch spijsoffer; gij zult ook geen drankoffer daarop gieten. 10 En Aäron zal eens in het jaar over deszelfs hoornen verzoening doen, met het bloed des zondoffers der verzoeningen; eens in het jaar zal hij verzoening daarop doen bij uw geslachten; het is heiligheid der heiligheden den HEERE!”

Over de vervaardiging van het Wierookaltaar (door Bezáleël) lezen we in Ex. 37:25-29 – “25 En hij maakte het reukaltaar van sittimhout; een el was zijn lengte en een el zijn breedte, vierkant, maar twee ellen zijn hoogte; uit hetzelfde waren zijn hoornen. 26 En hij overtrok het met louter goud, zijn dak, en zijn wanden rondom, alsook zijn hoornen; en hij maakte het een gouden krans rondom. 27 Hij maakte ook twee gouden ringen daaraan, onder zijn krans, aan zijn twee hoeken, aan zijn beide zijden, tot plaatsen voor de handbomen, dat men het daarmede droeg. 28 En hij maakte de handbomen van sittimhout, en hij overtrok ze met goud. 29 Hij maakte ook de heilige zalfolie, en het reukwerk der zuiverste welriekende specerijen, naar apothekerswerk.”

We lazen in deze schriftgedeelten, dat God wilde dat er een gouden Wierookaltaar zou worden vervaardigd. Dat wil zeggen, een altaar vervaardigd van sittimhout maar vervolgens geheel overtrokken met goud. En het moest vlak voor het Voorhangsel worden geplaatst. Het Voorhangsel gaf toegang tot het Allerheiligdom, waarin de Ark der Getuigenis (de Arke des Verbonds) zich bevond. U weet, broeders en zusters, dat God hier troonde. Het moest een altaar betreffen met de maten 1 el x 1 el x 2 el (lengte x breedte x hoogte). Aan de hoeken moesten vier hoornen worden gemaakt, welke eveneens met goud moesten worden overtrokken.

We lazen ook dat eens per jaar de hogepriester Aäron (en later zijn opvolgers) over de hoornen van het Wierookaltaar verzoening moest doen voor alle geslachten van het volk Israël met het bloed des zondoffers der verzoeningen. Dit was een heiligheid der heiligheden voor de Heer en dus allerbelangrijkst. In het verloop van deze studie zullen we hier nog aandacht aan besteden. Dan zullen we ook zien, dat bij het gouden Wierookaltaar met z'n brandende reukwerk (dat, zoals zojuist reeds door mij werd opgemerkt, wijst op onze gebeden) in feite ook een gouden Wierookvat behoorde. Dit Wierookvat werd door de apostel Paulus tot het domein van het Allerheiligdom gerekend (Hebr. 9:3-4a).

Ook was er een gouden krans rondom het altaar gemaakt en aan beide zijden waren twee gouden ringen (dus in totaal vier) aan het altaar bevestigd. De ringen waren bestemd voor twee sittimhouten maar met goud overtrokken handbomen, teneinde het altaar te kunnen dragen.

God wilde dat de hogepriester Aäron elke morgen en elke avond op dit altaar welriekende specerijen zou aansteken. Het moest een gedurig brandend reukwerk zijn. Met andere woorden, het ging om de voortdurende verspreiding van een voor God aangename geur.

In Ex. 30:34-38 kunnen we lezen welke specerijen verbrand moesten worden: “34 Verder zeide de HEERE tot Mozes: Neem tot u welriekende specerijen, mirresap, en oniche, en galban, deze welriekende specerijen, en zuiveren wierook; dat elk bijzonder zij. 35 En gij zult een reukwerk ener zalf daaruit maken, naar het werk des apothekers, gemengd, rein, heilig.

36 En gij zult van hetzelfde heel klein pulver stoten, en gij zult daarvan leggen voor de getuigenis in de tent der samenkomst, waarheen Ik tot u komen zal; het zal ulieden heiligheid der heiligheden zijn. 37 Doch naar het maaksel dezès reukwerks, hetwelk gij gemaakt zult hebben, zult gijlieden voor uzelfen geen maken; het zal u heiligheid zijn voor den HEERE. 38 De man, die dergelijke maken zal, om daaraan te rieken, die zal uitgeroeid worden uit zijn volken.”

Uit dit schriftgedeelte volgt ook, dat het reukwerk uitsluitend en alleen voor God was bestemd. Het was een heiligheid voor de Heer. Het reukwerk mocht men absoluut niet voor zichzelf maken. Ieder die het reukwerk voor zichzelf zou maken om eraan te ruiken, die zou uitgeroeid worden. U begrijpt natuurlijk dat in dit verbod een ernstige waarschuwing besloten ligt.

De geestelijke betekenis van het Wierookaltaar

Broeders en zusters, het branden van reukwerk heeft in de taal van de bijbel steeds te maken met aanbidding, hetgeen duidelijk blijkt uit de volgende schriftgedeelten:

Ps. 141:2 – *“Mijn gebed worde gesteld als reukwerk voor Uw aangezicht, de opheffing mijner handen als het avondoffer.”*

Openb. 5:8b – *“En als Het dat boek genomen had, vielen de vier dieren en de vier en twintig ouderlingen voor het Lam neder, hebbende elk citeren en gouden fiolen, zijnde vol reukwerks, welke zijn de gebeden der heiligen.”*

Leest u in dit verband ook Luk. 1:10 en Openb. 8:3-4.

Het moge dus duidelijk zijn dat het Wierookaltaar, dus het object vanwaar de rook en de geur van het reukwerk omhoog steeg, in geestelijke zin verwijst naar tot God opstijgende gebeden van de kinderen Gods. Het Wierookaltaar is de plaats van onze aanbidding tot God, ons gebedsaltaar. Hieruit volgt uiteraard dat het ook de plaats is waar wij God ontmoeten. Indien wij met een rein hart aan Zijn voeten komen om Hem te aanbidden, dan mogen wij bij volharding Hem ontmoeten en ervaren in de aanwezige zalving van de Heilige Geest. We mogen luisteren naar Zijn stem en we mogen ons tot Hem richten met al onze noden.

Op dit Wierookaltaar mochten géén offerdieren worden geslacht. Zoals u reeds weet uit de studies over het koperen Brandofferaltaar werden de dierenofferanden aan God op dit daartoe bestemde altaar geslacht en en werden dáár verbrand.

De Hebreeuwse grondtekst van het woord “altaar” is “mizbeach” (מִזְבֵּחַ), dat letterlijk “een plaats om te slachten, om te offeren” betekent. Het woord is een samentrekking van “mi” (מִ) dat een afkorting is voor “plaats” en van de werkwoordstam “zaabach” (זָבַח), dat “het slachten, doden, van dieren met de bedoeling om ze te offeren” betekent.

Nu doet zich een op het eerste gezicht vreemd feit voor, dat hetzelfde woord “mizbeach” niet alleen voor het Brandofferaltaar maar ook voor het Wierookaltaar wordt gebruikt, doch wel met een specifieke aanduiding wát er precies moest worden verbrand. De gehele uitdrukking in het Hebreeuws is “mizbeach miektar ke-toret” (מִזְבֵּחַ מִקְטֹרֶת) en betekent letterlijk “een mizbeach (dus oorspronkelijk een plaats om een dier te slachten om het te offeren) als een plaats van de rook van het reukwerk”.

De bedoeling van deze uitdrukking is derhalve te benadrukken, dat het Wierookaltaar een plaats van offeranden is, doch nu niet van te slachten dieren maar van reukwerk.

Ex. 30:7,9 geeft daarom ook precies aan, dat er géén brandoffers, spijsoffers of drankoffers op dit altaar mochten worden verbrand en geofferd, nóch vreemd reukwerk, doch uitsluitend de door God bevolen welriekende specerijen.

Ja, mijn broeders en zusters, uit het verloop van deze studie zal u duidelijk worden dat onze gebeden en aanbiddingen inderdaad als offeranden aan God zijn te beschouwen. En het positieve gevolg van een intens en volhardend gebedsleven zal zijn, dat (het sittimhout van) ons vlees met al z'n onreine en verkeerde begeerten en onhebbelijkheden langzaam maar

zeker zal worden overtrokken met (het goud van) de Heilige Geest. We zullen hier nog op terugkomen.

God wil in het leven van zowel elk individueel kind van God als in elke gemeente het gebedsaltaar zien. Elk kind van God zal regelmatig aan de voeten van de Heer dienen te vertoeven en elke gemeente zal regelmatig ernstige bidstonden moeten houden. Immers zijn gezamenlijke gebeden voor de noden van de gemeente en voor de noden van de maatschappij waarin wij leven heel belangrijk voor God. Het Wierookaltaar staat dus ook symbool voor de bidstonden in de gemeente.

De plaats van het Wierookaltaar

Het Wierookaltaar in het Heiligdom stond in God's opdracht vlak voor het Voorhangsel, dat de toegang vormt tot het Allerheiligdom waar de Arke des Verbonds was geplaatst. De Arke des Verbonds was het beeld van de troon van God.

Indien wij alle objecten in het Voorhof en in het Heiligdom als een geestelijke "ketting", cq. als onze geestelijke "loopbaan" beschouwen, dan zien we dat een regelmatig en intens gebedsleven (onze geestelijke aanwezigheid bij het Wierookaltaar) ons het dichtst bij Gods troon brengt. Dit kan niet anders dan betekenen, dat het gebedsleven de belangrijkste en heiligste plaats in onze heiligmaking inneemt. Immers, hoe dichter wij bij God willen komen, hoe méér van ons wordt verlangd en hoe reiner en heiliger onze harten moeten zijn.

Het Voorhangsel verwijst naar ons vlees, naar ons oude karakter met al z'n vervelende aanvechtingen. Met andere woorden, door de worstelingen in onze gebeden en door onze aanbeddingen zal de oude mens uiteindelijk gekruisigd worden (Gal. 6:14; Rom. 6:6). Sommigen spreken van het (in geestelijk opzicht) "scheuren van het gordijn van ons vlees". Geliefde broeders en zusters, we mogen hier de grote Liefde van God verstaan, want Hij openbaart aan ons een geweldige weg om verlost te worden van al onze tekortkomingen en onhebbelijkheden, namelijk door een intensief en regelmatig gebedsleven.

We zien dus dat het Wierookaltaar en het Voorhangsel eigenlijk heel nauw aan elkaar zijn verbonden. Het zijn de gebedsworstelingen en de aanbeddingen (bij het Wierookaltaar) waardoor ons vlees (het Voorhangsel) uiteindelijk geheel zal gekruisigd worden. Hoewel door Jezus' kruisdood principieel de weg tot de troon van God in het Allerheiligdom geopend werd (Hebr. 10:19-20) en wij Hem altijd in vrijmoedigheid mogen naderen, zal nu ook in de dagelijkse praktijk de weg naar het Allerheiligdom van ons geestelijk leven vrij zijn. Wiens hart volkomen is vrijgemaakt, bezit de vrijmoedigheid om tot Gods troon te naderen. Dan zal Hij ons door de Naam van Jezus altijd horen (Joh. 15:16), zoals Hij altijd Jezus hoorde (Joh. 11:42).

Ons grote voorbeeld voor de band tussen gebedsstrijd en kruisiging van het vlees is Jezus. Toen Hij in Zijn gebeden in de Hof van Getsemané streed voor de overwinning over Zijn vlees, had Hij zó de gebedssteun van Zijn discipelen nodig: *"Slapen jullie? Kunnen jullie dan niet één uur samen met Mij in de gebeden strijden voor de overwinning?"* (Mark. 14:37). Jezus werd mens en woonde onder ons, dat wil zeggen hij "tabernakelde" (Joh. 1:14). Omdat Hij een mens was net zoals wij, had ook Hij te maken met de aanvechtingen van het vlees waaronder wij gebukt gaan. Maar Jezus overwon. De vier evangeliën spreken er vaak over, dat Jezus Zich in eenzaamheid terugtrok (op de bergen) om tot Zijn Vader te bidden. Het waren deze gebedsoefeningen waardoor Hij steeds sterker werd. Omdat Hij immers wist, dat Hij eens voor onze zonden moest worden geofferd, realiseerde Hij Zich ook de noodzaak van die gebeden. Hij wist dat er nog een finale gebedsstrijd zou komen, waarin Hij koste wat het kost de overwinning zou moeten behalen.

En tijdens deze hevige gebedsstrijd in de Hof van Getsemané, vlak voordat Hij gevangen zou worden genomen (Matt. 26:36-46; Luk. 22:39-46) gaf Hij Zichzelf volkomen prijs en vernietigde en vernederde Zichzelf (Fil. 2:6-8, Hebr. 5:7-8). Opdat Hij door Zijn dood de

duivel zou overwinnen (Hebr. 2:14). Zodat wij voor eeuwig gered zouden worden (Hebr. 5:9). Oh, hoe wondervol is toch onze Jezus. Nu zijn wij vrij. Prijst Zijn grote Naam. Toen Jezus in de gebeden Zijn eigen wil en Zijn vlees had overwonnen, toen kon Hij Zich overgeven om als het goddelijke Offerlam gekruisigd te worden. Oh, wondervolle Liefde van God. En toen Hij stierf, toen scheurde het Voorhangsel in de tempel in tweeën (Matt. 27:50-51; Hebr. 10:19-22). Nu was de weg naar Gods troon in het Allerheiligdom van de hemel geopend. Voortaan ook voor ons. In alle vrijmoedigheid mogen wij nu in onze gebeden Gods troon naderen (Hebr. 10:19-22). De verbroken gemeenschap met God is hersteld.

Hebr. 10:20 leert ons dat het Voorhangsel verwijst naar het vlees van Jezus. Jezus versloeg de duivel, die grote vijand die het vlees bespeelt, en maakte het daarmee mogelijk dat ook wij de overwinningen over ons vlees zullen mogen en kunnen behalen. Dóór onze gebeds-worstelingen en door onze aanbiddingen bij het Wierookaltaar. Is Jezus niet geweldig groot in Zijn oneindige liefde en genade?

De weg naar Gods troon is nu geopend, vrij. Wij mogen altijd in onze gebeden tot Gods troon naderen. Maar onze oude mens, ons vlees, moet nog vernietigd en gekruisigd worden. Indien wij door de kracht en de leiding van de Heilige Geest voortdurend in onze gebeden zullen strijden voor de overwinning, zal dit gebeuren. Ons vlees zal niet bestand zijn tegen de voortdurende aanvallen van de Geest van God. Het zal gaan "scheuren", net zoals het Voorhangsel in de tempel scheurde toen Jezus in de strijd had overwonnen en stierf. In de zwaarste strijd zal de Heilige Geest voor ons bidden.

Rom. 8:26-27 – *“En desgelijks komt ook de Geest onze zwakheden mede te hulp; want wij weten niet, wat wij bidden zullen, gelijk het behoort, maar de Geest Zelf bidt voor ons met onuitsprekelijke zuchtigen. En Die de harten doorzoekt, weet, welke de mening des Geestes zij, dewijl Hij naar God voor de heiligen bidt.”*

Geliefde broeders en zusters, het is zó noodzakelijk dat wij voortdurend met de Heilige Geest zijn en worden vervuld (Efez. 5:18). Naarmate wij meer en intenser bidden waardoor de Heilige Geest steeds meer beslag op ons kan leggen, zal ons vlees met al zijn verkeerde begeerten gekruisigd worden. Het zal uiteindelijk zijn kwade invloed en zijn negatieve stem in onze levens verliezen.

We zullen dit volgende week opnieuw zien als wij ons onder andere bezig zullen gaan houden met de materialen etc. van het Wierookaltaar.

Moge onze Heiland u deze week rijkelijk zegenen. Amen.

(wordt vervolgd)